

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
TÒA THÁNH TÂY NINH

LỜI GIÁO HUẤN
CỦA
ĐỨC HỘ PHÁP PHẠM CÔNG TẮC
SỰ ĐIỀU-HÒA CÀN-KHÔN VŨ-TRỤ
BÍ PHÁP CỦA CHỮ HÒA
DẪ TRUNG TỬ
Sưu Tập

TƯ LIỆU TU HỌC LƯU HÀNH NỘI BỘ
2003

Ebook được làm theo **ẤN-BẢN** phổ biến trên Website của **DAOCAODAI.INFO**. Mọi góp ý, đề nghị bổ túc, sửa đổi những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn **SOẠN GIẢ DẤ TRUNG TỬ, BAN PHỤ TRÁCH PHỔ BIẾN KINH SÁCH WEBSITE DAOCAODAI.INFO** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên Website ngỏ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 28/03/2013

Tâm Nguyên

ĐẠO-LÝ THỰC-HÀNH

**SỰ ĐIỀU HÒA CÀN-KHÔN VŨ-TRỤ
BÍ PHÁP CỦA CHỮ HÒA**

**DẪ TRUNG TỬ SƯU-TẬP
2004**

TƯ LIỆU TU HỌC LƯU HÀNH NỘI BỘ

MỤC LỤC

❖ SỰ ĐIỀU HÒA CÀN KHÔN VŨ TRỤ VÀ BÍ PHÁP CỦA CHỮ HÒA.....	9
▪ LỜI GIÁO-HUẤN CỦA ĐỨC HỘ-PHÁP VỀ SỰ ĐIỀU-HÒA CÀN-KHÔN VŨ-TRỤ	13
▫ HỀ HÒA MỚI HIỆP, HIỆP MỚI CÓ ĐỊNH MÀ HỀ CÓ ĐỊNH MỚI CÓ AN.....	13
▫ HÒA-HIỆP LÀ NGUỒN CỘI CỦA CÀN-KHÔN VŨ-TRỤ.....	13
▫ HÒA-HIỆP LÀ NGUỒN CỘI CỦA CON NGƯỜI	14
▫ DO KHUÔN-LUẬT HIỆP-HÒA MÀ ĐẠO THÀNH CÁC CHỦNG TỘC MỚI HIỆP-CHỦNG TỒN TẠI.....	14
▫ NHIỀU CƠ-QUAN PHẢN KHẮC NHAU TA CÓ QUYỀN-NĂNG LÀM CHO HỌ HIỆP LẠI THÌ CƠ-QUAN TẠO-ĐOAN NẴM TRONG TAY	15
▫ ĐỜI THẨM-KHỔ LÀ DO KHÔNG HÒA ĐẰNG VỚI NHAU.....	16
▫ GIẢI-PHÁP CỦA ĐỨC CHỈ TÔN LÀ ĐEM CÁI HÒA-KHÍ ĐỂ TẠI MẮT ĐỊA-CẦU NẦY	16
▫ ĐẠO CAO-ĐÀI NGÀY NAY LÀ MỘT NỀN TÔN-GIÁO ĐEM HÒA-KHÍ CỨU-VĂN TÌNH THỂ LY-LOẠN.....	17
▪ BÍ-PHÁP CỦA “CHỮ HÒA”	19
▫ BŨU-PHÁP CÁC TÔN-GIÁO CHỈ CÓ CHỮ HÒA ..	19
▫ PHƯƠNG TU-LUYỆN TINH, KHÍ, THẦN HOÀ-HIỆP	19

▫ TÔN-CHỈ CỦA ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ LÀ CHỮ HÒA	20
▫ CỘNG YÊU HÒA ÁI	21
▫ LẤY NHƠN-ĐỨC ĐỐI VỚI HUNG-BẠO	22
▫ QUYỀN-NĂNG TINH-THẦN ĐẠO-ĐỨC NỀN ĐẠO GỌI HUỆ-KIẾM QUYỀN-NĂNG ẤY VÔ ĐỐI NẾU TA BIẾT NẮM LẤY NÓ TRONG TAY	22
▫ LỜI PHỬ-DỰ CỦA ĐỨC HỘ-PHÁP VỀ BÍ-PHÁP “CHỮ HÒA”.....	23

TÒA-THÁNH TÂY-NINH

SỰ ĐIỀU HÒA CÀN KHÔN VŨ TRỤ VÀ **BÍ PHÁP CỦA CHỮ HÒA**

- Sự Điều-Hòa Càn-Khôn Võ-Trụ**
- Bí-Pháp của Chữ Hòa**

L

ỜI ĐỨC HỘ-PHÁP:

“May Tạo bởi chữ Hòa mà có, thì thế-giới cần-khôn cũng phải hòa mới vĩnh-cửu, địa-cầu này cũng phải hòa mới toàn-hảo, nhơn-loại cũng phải hòa mới trường-tồn... Để một hành-tàng nào của chúng ta làm cho tâm-lý con người rối-loạn, ly-tán, ngộ-nghịch, xô-đẩy loài người tàn-diệt nhau... thì chúng ta sẽ là tội nhơn đệ nhất của nhơn-loại.”

LỜI GIÁO-HUẤN CỦA ĐỨC HỘ-PHÁP VỀ SỰ ĐIỀU-HÒA CÀN-KHÔN VÕ-TRỤ

HỄ HÒA MỚI HIỆP, HIỆP MỚI CÓ ĐỊNH MÀ HỄ CÓ ĐỊNH MỚI CÓ AN.

BẢN-ĐẠO MINH-THUYẾT MỘT ĐỀ-MỤC TRỌNG-yếu liên-quan cả Đạo-Giáo của đời. Bản-Đạo thuyết con đường điều-hòa của Càn-Khôn Võ-Trụ tức nhiên là khuôn-luật tạo-đoan cả Càn-Khôn Võ-Trụ vạn vật hữu-hình ta ngó thấy đây vậy.

Vả chẳng hễ hòa mới hiệp, hiệp mới có định, mà hễ có định mới có an. Bằng chẳng vậy sẽ có phản động lực. Hễ không hòa tức giục cho phản-nghịch, hễ nghịch phải ly, mà ly, tức nhiên động, hễ động tức-nhiên phải loạn. Dầu cho chúng ta quan-sát về Đạo-Lý-Học, Triết-Lý-Học, Tâm-Lý-Học, Cách-Trí-Học, ta thấy quả-quyết cả cơ-quan tạo-đoan hữu-hình trước mắt ta, nếu không từng khuôn-luật điều-hòa, Bản-Đạo tướng Càn-Khôn Võ-Trụ nầy đã tiêu-diệt. ■

HÒA-HIỆP LÀ NGUỒN CỘI CỦA CÀN-KHÔN VÕ-TRỤ

HỀ ĐẠO-LÝ-HỌC, TA NGÓ THẤY KHỞI ĐẦU NẾU cái khối ngươn-linh của Đức Chí-Tôn không hòa-

hiệp với gương-âm của Phật-Mẫu, thì Thái-Cực chưa ra tướng, hễ Thái-Cực chưa ra tướng tức nhiên Càn-Khôn Vô-Trụ này không có gì hết. ■

HÒA-HIỆP LÀ NGUỒN CỘI CỦA CON NGƯỜI

THÚNG TA NGÓ THẤY HÀNH-TÀNG TẠO-ĐOAN trước mắt ta là sự điều-hòa trong thân-thể. Và Triết-Lý Đạo-Giáo ta biết rằng: Nếu ta không đoạt đặng bảy khối sanh-quang Thiêng-Liêng kia đặng tạo thành xác thịt thì ta không có, ta không sanh ở đây. Nói gần hơn nữa nếu nhứt điểm tinh-khí của cha ta không hiệp với huyết-bổn của mẹ ta, thì tức-nhiên không có sự hiệp-hòa cả khuôn-luật tạo-đoan như trong bài thuyết-pháp của Bản-Đạo hôm nay. ■

DO KHUÔN-LUẬT HIỆP-HÒA MÀ ĐẠO THÀNH CÁC CHỦNG TỘC MỚI HIỆP-CHUNG TỒN TẠI

ÀY VẬY CHÚNG TA NƯỞNG NƠI HÒA-KHÍ ĐẶNG hay chẳng? Cả cơ bí-mật của ta dầu cả hình-thể tạo-đoan ta ngó thấy con vật trước mắt ta, nếu không hòa thì không có sanh, không hòa chắc cơ-thể tạo-đoan không có nam, nữ, cốt yếu sanh nam, nữ đặng hiệp-hòa nhau, tức nhiên sanh-sản loài người, ngoài ra nữa ta đã ngó thấy, nếu như không có điển-lực điều-hòa do Thiêng-Liêng định, tức-nhiên Bản-Đạo dám chắc chưa có thành Đạo. Bởi có ai thuận với ai đâu. Các chủng tộc

cũng nương theo khuôn-luật hiệp-hòa ấy mới tồn tại, mới hiệp-chung được. ■

NHIỀU CƠ-QUAN PHẢN KHẮC NHAU TA CÓ QUYỀN-NĂNG LÀM CHO HỌ HIỆP LẠI THÌ CƠ-QUAN TẠO-ĐOAN NẮM TRONG TAY

HỂ HIỂU ĐẶNG QUYỀN-NĂNG CỦA ĐẠO ĐIỀU-HOÀ, chúng ta ngó thấy nhiều loại bản-chất nó không có thể gì giống nhau được, tỷ như: lửa và nước hai món ấy không thể gì gần nhau, nhưng khi đã tìm ra năng-lực giữa nước, và lửa, hiểu được hơi nước, chúng ta làm ra máy tàu, nó sẽ có cái lực xô-đẩy cả sức nặng 30.000 tấn; Lại nữa cái điện-lực thiên-nhiên, ta thấy khí âm đưng với khí dương thành ra lửa sấm-sét, sét ấy do hơi điện âm đưng với điện dương biến ra khối lửa. Dem điện âm để riêng ra cách bức điện dương hai cái đưng nhau dũ-dội lắm. Bây giờ, ta có phương pháp thâu đặng, thâu nhỏ lại làm ngọn đèn sáng suốt. Ta thấy năng-lực của hơi nước không thua gì điện-lực. Nó mạnh thế nào khi điều-hoà với nhau chúng ta không thể gì tưởng-tượng được..

Cả tình-trạng Quốc-gia xã-hội hay là Đạo-Giáo Thiên-nhiên cũng vậy. Cái khuôn-luật hòa là cái khuôn-luật để tạo ra Càn-Khôn Vô-Trụ. Có nhiều cơ-quan phản khắc nhau, ta có quyền-năng làm cho họ hiệp lại, thì cơ-quan tạo-đoan nắm trong tay, cũng như chúng ta ngó thấy không thể tưởng-tượng hai khối âm dương chung-hiệp nhau đặng làm ra ngọn lửa. Ngọn lửa ấy nó soi-sáng trong gia-đình hiện-tượng. ■

ĐỜI THẨM-KHỔ LÀ DO KHÔNG HÒA ĐẶNG VỚI NHAU

BÂY GIỜ XÃ-HỘI NHƠN-QUẦN TRÊN MẶT ĐỊA-cầu này, ta ngó thấy đời loạn-lạc tàn-bạo cùng nhau tại sao? Tại nơi cơ thể hữu-hình không làm thỏa-mãn tâm-lý loài người từ thử đến giờ. Tinh-thần ấy, chỉ có nương theo Đạo-Giáo và biết nhẫn-nại, biết định-hướng, biết tự-chủ, biết định-phận, trong thân sống ta. Ngày nay Đạo-Giáo trên mặt địa-cầu này hết quyền-năng vị-chủ hoàn-cảnh quá khổ-não của loài người. Đời thẩm-khổ càng tấn-tới, thấy cái sống càng khó-khăn, nền văn-minh càng tiến, lên một bước thì khối thẩm-khổ của loài người càng thêm nữa. Hỡi đương-nhiên bây giờ ngó các chủng-tộc đối nại nhau tranh sống với nhau, phân-khắc nhau. Bản-Đạo đã nói hồi nãy, nếu không hòa nhau đặng tất-nhiên phải nghịch, lẽ nghịch tức nhiên phải ly, hễ ly tức nhiên phải xao-động, hễ xao-động tức có loạn-lạc. ■

GIẢI-PHÁP CỦA ĐỨC CHÍ TÔN LÀ ĐEM CÁI HÒA-KHÍ ĐỂ TẠI MẶT ĐỊA-CẦU NÀY

BÂY GIỜ HỎI MUỐN TÌM GIẢI-PHÁP ĐỂ CỨU tình-thể chúng ta, để thử tinh-thần trí-não, suy-đoán xem, ta thấy rằng: không hòa mới có nghịch mới có ly, như không đồng-tâm đồng-chí, đồng-sống cùng nhau thì tức-nhiên có xao-động. Bản-Đạo nói cả Vạn-Quốc đó vậy. Động tức nhiên phải loạn.

Bây giờ muốn tìm phương-pháp trị loạn đặng, phải có phương chiêu-an, nó đương động, mình phải giải-

thoát, nó đương ly cách, mình tìm phương hội-hiệp. Bây giờ nó đương nghịch, mình tìm phương pháp hòa nó vậy. Phương-pháp đó tìm được không? Trước Đức Chí-Tôn chưa đến mở Đạo, chúng ta nói chắc chưa thể gì tìm được hoàn thuốc cứu-thế đó. Ngày nay Đức Chí-Tôn đã đến, chính Ngài thấy nỗi khổn-khổ của loài người, vì loạn-lạc tự-diệt nhau, Ngài đem hoàn thuốc phục-sinh, hoàn thuốc cứu loài người, tức nhiên Ngài đem Đạo-Giáo chơn-truyền của Ngài là đem cái hòa-khí để tại mặt địa-cầu nầy. Mà hòa-khí ấy nó lan-tràn ra, nó bao trùm cả mặt địa-cầu nầy hết, chính bệnh loạn kia do sự bất-hòa mà ra, nếu đem hoàn thuốc hòa trị nghịch, tức-nhiên hết loạn, thì phải an. ■

ĐẠO CAO-ĐÀI NGÀY NAY LÀ MỘT NỀN TÔN-GIÁO ĐEM HÒA-KHÍ CỨU-VĂN TÌNH THẾ LY-LOẠN

HÌ CÓ BẮN-ĐẠO DÁM QUẢ-QUYẾT: MẮT TA THẤY đương nhiên bây giờ các nền Tôn-giáo không điều-hòa tâm-lý thiên-hạ, lại giục loạn tinh-thần thiên-hạ tức nhiên là không thể gì tồn-tại được.

Nếu ta muốn tìm mỗi Đạo chơn-chánh, Đạo Cao-Đài ngày nay là một nền Tôn-giáo đem hòa-khí cứu-văn tình thế. Bắn-Đạo xin nhắc lại là cần lưu-tâm đến những lời chí-thiết của Đức Chí-Tôn, hễ một hành-tàng nào của chúng ta làm cho tâm-lý con người phải rối-loạn, ly-tán, ngộ-nghịch tức nhiên phạm tội Thiêng-Liêng. Đừng tưởng rẻ, bởi nó xô-đẩy loài người trong trường chiến, và sẽ có cơ-quan tàn-diệt nhau không dứt, không cứu chữa đặng,

thì chúng ta sẽ là tội nhờn đệ nhất của nhờn-loại vậy.

Ngọn Bạch-kỳ của Đức Chí-Tôn tức ngọn cờ Cao-Đài phải định-an cho Vạn-quốc toàn mặt địa-cầu này, làm cho hòa-thuận nhau, mới xứng-đáng một nền Tôn-giáo chính mình Đức Chí-Tôn đến tạo đó vậy. ■

*TRÍCH THUYẾT ĐẠO CỦA ĐỨC HỘ-PHÁP TẠI ĐỀN-
THÁNH ĐÊM 14 THÁNG 9 NĂM MẬU-TÝ (1948)
VỀ "SỰ ĐIỀU-HÒA CÀN-KHÔN VÕ-TRỤ"*

BÍ-PHÁP CỦA “CHỮ HÒA”

BỮU-PHÁP CÁC TÔN-GIÁO CHỈ CÓ CHỮ HÒA

HÁY TẠO BỞI CHỮ HÒA MÀ CÓ, THÌ THẾ-GIỚI càn-khôn cũng phải hòa mới vĩnh-cửu, địa-cầu này cũng phải hòa mới toàn-hảo, nhơn-loại cũng phải hòa mới trường-tồn, chẳng khác nào xác-thịt phải hòa-thuận cùng linh-hồn mới mong đạt Đạo.

Lấy lớn mà định nhỏ, xem nhỏ mà tìm lớn, thi-hài này nhờ hòa-khí mà thành hình, thì linh-hồn cũng phải tùng theo phép âm-dương hòa-hiệp mới quy-hồi cụu-bổn; linh-hồn bởi hòa-khí mới có đến, thì tức-nhiên phải nương theo hòa-khí mới có về.

Tuy pháp-bửu của các tôn-giáo đã đoạt dạng văn nhiều, chớ cơ mẫu-nhiệm chỉ có chữ “*Hòa*” là đủ. ■

*TRÍCH DIỄN-VĂN CỦA ĐỨC HỘ-PHÁP ĐỌC TẠI TOÀ-
THÁNH TÂY-NINH, ĐĂNG TRONG PHÁP CHÁNH-
TRUYỀN CHÚ-GLẢI. ANN BẢN NĂM BÍNH-NGỌ (1966).*

PHƯƠNG TU-LUYỆN TINH, KHÍ, THẦN HOÀ-HIỆP

THÂN-THỂ CHO MẠNH-MỀ TINH-VI, ĐỪNG ĐỂ SA-
đà vào lục-dục thì là thuận cùng trí-lự khôn ngoan.

Khí-lực cho cường-thạnh thanh-bai, đừng để đến đổi mê-muội bởi thất-tình, thì trí lự khôn-ngao thuận theo linh-tâm mà nẩy-nở.

Linh-tâm phải định-tĩnh từ hoà, đừng để đến đổi mờ-ám bởi tội-tình, thì thuận với lòng Trời, hiển-linh tại thế đặng đoạt phép huyền-vi.

Thân là Tinh, lực là Khí, trí là Thần.

Nói rõ ra Tinh là thân-thể; Khí là điển-lực, nghĩa là trí-lự; Thần là linh-hồn; ba cái báu của mình ngày nào tương-đắc, nghĩa là hoà-hiệp cùng nhau thì người mới mong đắc Đạo. ■

*TRÍCH DIỄN-VẤN CỦA ĐỨC HỘ-PHÁP ĐỌC TẠI TOÀ-
THÁNH TÂY-NINH, ĐĂNG TRONG PHÁP CHÁNH-
TRUYỀN CHÚ-GLẢI. ÁN BẢN NĂM BÍNH-NGỌ (1966).*

TÔN-CHỈ CỦA ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ LÀ CHỮ HÒA

CƠ ĐẠO CỦA ĐỨC CHỈ-TÔN ĐẾN LẬP TRONG BUỔI Hạ ngươn Tam-Kỳ Phổ-Độ nầy duy lấy chữ Hòa làm tôn-chỉ.

Có hòa mới có hiệp, có hiệp mới có thương, mà sự thương-yêu là chìa khóa mở cửa Tam Thập Lục Thiên và Bạch-Ngọc-Kinh như lời Đức Chí-Tôn đã dạy, chỉ nghĩa là phải từ-bi bác ái mới đắc Đạo Vô-vi, phải hòa-hiệp mới có cơ quy-nhứt.

Chí-Tôn đã định khai-Đạo đặng thị-chứng cho các Tôn-giáo biết nhìn nhau trong đường hành-thiện, trừ tuyệt hại tranh-đấu thù-hiểm, làm cho thế-giới đặng hòa-bình,

thoát cơ tận-diệt,

Thế Đạo của Chí-Tôn cũng phải nương theo chữ Hòa mới toan thành-lập. Chí-Tôn định thành Hội-Thánh, đặng thay thế hình-thể của Người, thì cũng theo phép Tạo-hóa cá-nhân mà gây nên ảnh-tượng:

- Cửu-Trùng-Đài là thi-hài, ấy là Tinh.
- Hiệp-Thiên-Đài là Chơn-thần, ấy là Khí.
- Bát-Quái-Đài là linh-hồn, ấy là Thần.

Nếu cả ba không tương-hiệp thì khó mong thành Đạo cho đặng...

Chí-Tôn đã đến thế, hạ mình đặng làm Thầy dạy dỗ chúng ta, hằng trông mong giờ nào chúng ta biết hòa-hiệp nơi lòng bác-ái từ-tâm của Người, là hiệp một cùng Người, mới có đủ quyền-hành độ-tận chúng-sanh quy-hồi cứu-vị. ■

CỘNG YÊU HÒA ÁI

THẦY DỪNG PHÉP LÀ LƯƠNG-TÂM, QUYÊN LÀ tình-ái, mà làm cho cả nhơn-loại rõ mặt Thầy, hầu nhìn lẫn nhau trong thánh-đức của Thầy, mà cộng yêu hòa ái.

Cộng-hòa! Cộng-hòa! Ấy là hai lời châu-ngọc của Thầy để vào lòng mỗi người. Mình biết cộng-hòa mới làm cho cả xã-hội quốc-dân đặng cộng-hòa, rồi làm gương cho rực-rỡ quang-minh mà truyền-bá cả tư-tưởng cao-thượng ấy ra khắp hoàn-cầu, cho cả nhơn-loại đặng cộng-hòa đại-

đồng thế giới. ■

*TRÍCH DIỄN-VĂN CỦA ĐỨC HỘ-PHÁP ĐỌC TẠI
TÒA-THÁNH TÂY-NINH/ ĐĂNG TRONG PHÁP-
CHÁNH-TRUYỀN CHÚ-GLAI/ ÁN-BẢN 1955*

LẤY NHƠN-ĐỨC ĐỐI VỚI HUNG-BẠO

LÀ GÌ, THẾ THƯỜNG THIÊN-HẠ HAY NÓI (LỜI LẶP lại của Đức Chúa jésus Christ): *Mắt với mắt, răng với răng (oeil pour oeil dent pour dent)* kẻ vô nhơn-tình mà mình lấy tánh-cách vô nhơn-tình ấy đối lại thì vẫn vô nhơn-tình mãi thôi, không khi nào thấu nhơn-tình đặng, lấy oán-hận mà trả lại sự oán-hận, thì nó vẫn còn mãi mãi. ■

*TRÍCH THUYẾT ĐẠO CỦA ĐỨC HỘ-PHÁP TẠI ĐỀN-THÁNH
THỜI TÝ ĐÊM MỒNG 9 THÁNG 5 NĂM MẬU-TÝ (15-6/1948).*

QUYỀN-NĂNG TINH-THẦN ĐẠO-ĐỨC NÊN ĐẠO GỌI HUỆ-KIỂM QUYỀN-NĂNG ẤY VÔ ĐỐI NẾU TA BIẾT NẮM LẤY NÓ TRONG TAY

TRÊN MẶT THẾ-GIAN CHƯA AI BIẾT ĐƯỢC QUYỀN-năng tinh-thần đạo-đức, quyền-năng ấy vô đối, nếu ta biết nắm lấy nó trong tay, thì nó là cây gươm, nên Đạo gọi Huệ-kiếm. Dem tình-cảm đặng cảm-giác thiên-hạ, tấn-tuông ấy Bản-Đạo đương làm đây với một chánh-sách, từ khi biết Đạo và ra đảm-nhiệm phận-sự Thiêng-liêng của Chí-Tôn phú-thác. Bản-Đạo đã biết rõ sự bí-mật của

cơ-chuyển-thể này và tánh-chất của loài người, thấu-đạo tận-tường rằng không bao giờ dùng cường-lực đặng đè nén, ép buộc tinh-thần loài người, đặng đem vào Thánh-chất cho được.

Muốn chuyển theo chánh-sách của Đức Chí-Tôn thì duy có lấy nhơn-đức đối với hung-bạo, lấy hiền đối với dữ, lấy tâm quảng-đại bạo-la khoan-dung tha-thứ của Trời Đất đối với tánh-đức hẹp-hòi của loài-người, lấy tâm bác-ái trải ra toàn tâm-lý loài người đặng trừ cái tánh gian-xảo, hung-tàn, qui-quyết của họ. Nếu chúng ta đi theo được đúng như vậy, mới có thể xứng-đáng là kẻ thay mặt cho Đức Chí-Tôn cầm cơ chuyển-thể lại thế-gian này. ■

*TRÍCH THUYẾT ĐẠO CỦA ĐỨC HỘ-PHÁP TẠI ĐỀN-THÁNH
THỜI TÝ ĐÊM MÔNG 9 THÁNG 5 NĂM MẬU-TÝ (15-6-1948).*

LỜI PHỦ-DỰ CỦA ĐỨC HỘ-PHÁP VỀ BÍ-PHÁP “CHỮ HÒA”:

TRONG BÍ-PHÁP QUA VIẾT CHỮ “HÒA” ... QUA GỖI cho hai chữ “HÒA-ÁI” nơi lòng của mấy em đó vậy. Qua cầu xin mấy em có một điều là chung sức cùng nhau đặng tạo hạnh-phúc cho nhau. ■

*TRÍCH PHỦ-DỰ CỦA ĐỨC HỘ-PHÁP TRONG LỄ
KHÁNH-THÀNH CHỢ TÂN-DÂN (QUI-THIỆN).*

CHUNG

SỰ ĐIỀU HÒA CẢNH KHÔN VŨ-TRỤ
BÍ PHÁP CỦA CHỮ HÒA

SOẠN GIẢ: DÃ TRUNG TỬ